

Knarkpartyt är över

"Heroin chic" kallades det. Trådsmla, bleka och hållögda modeller gjorde reklam för de lyxigaste märkena. Protesterna lät inte vänta på sig. Under några år kring 90-talets mitt stormade det kring den nya, ohälsosamma modebilden. Det började med att Corinne Day fotograferade Kate Moss hemma hos sig.

Titel: Diary (Kruse Verlag/Idea Books)

Text och foto: Corinne Day

Det var i marsnumret 1990 av livsstilsbibeln *The Face* som Kate Moss fick sitt genombrott. Den då femton år unga fotomodellen upptäcktes året innan på JFK International Airport i New York av agenturen Storm. Corinne Day som tog bilderna lyckades förvandla den taniga Londontjejen till en nittiotalsversion av Twiggy. Tre år senare fotograferade samma kontroversiella fotograf Kate Moss åt brittiska *Vogue* och de vågade bilderna fick en otrolig genomslagskraft. Kate kontakterades till Calvin Klein som vid tillfället var på väg att lansera sin nya unisexparfym CK One. Ett jobb som förändrade hela modetraditionen. Corinne Day som själv varit fotomodell lanserade grungestilen inom branschen och efterapningarna resulterade i heroinchic. En av de mest kontroversiella och mest debatterade yttringar innanför och utanför mode-husens tunna väggar.

- Jag är trött på hela heroinchicdebatten, säger Corinne Day. Den diskuteras på ett allt för trivialt sätt. Det är allvarligt när det blir modernt att se drogpåverkad ut. Amerikanska *Vogue* skrev om hur trendigt det var att se ut som om man tagit heroin. Det är farligt.

Bilderna på Kate som la grunden till bland annat CK One-kampanjen visade egentligen bara henne i hennes lägenhet. Men den nya boken *Diary* innehåller nästan uteslutande bilder med drogpåverkade vänner.

- Det är ett sätt att visa hur unga i London lever. Vår generation. Boken handlar om ett liv där folk använder mycket droger och det är en sann värld.

Diary är ett tidsdokument. Idag har många av dem slutat med droger. Inklusive du själv.

- Ja, det har jag. I och med min hjärnoperation insåg jag att det var dags att sluta. Det är ganska tråkigt i längden att hålla på så jag tröttnade. Det fanns vettigare saker att göra i livet.

Och hur är det med bokens huvudperson småbarnsmamman Tara som var en av de flitigare användarna?

- Tara har slutat. Kort efter att hennes dotter Mia föddes anmälde Tara sig till ett rehabiliteringsprogram och numera bor hon hos sin mamma. Hon tänkte väl också om. Tara är min bästa vän och jag älskar henne över allt annat. Jag är glad att hon tog sitt förnuft till fånga och gav upp det liv hon levde. Både för hennes skull och framförallt för hennes dotters skull.

Det var just den där hjärnoperationen som fick Corinne Day att omvärdera livets mening. I boken dokumenteras tillfället innan och efter ingreppet på London Hospital. Familjen besökte henne kort efter hon vaknat upp. Det finns en bild på dem i boken där de samlats intill sjukhus-sängen. Deras ansikten är täckta av en skugga och det är omöjligt att urskilja dem. En ren tillfällighet, menar Corinne Day eftersom hon omtöcknad och nyopererad glömt använda blixten. Familjen Day gillar inte bokens innehåll men de accepterar Corinnes arbete, alla utom mormor.

Diary tillägnas vännen Yank. Corinne tvekade att använda en bild på honom där han var blåslagen efter den motorcykelolycka som inträffade en tid före hans död. Men hon bestämde sig tillslut för att publicera den. Till minne av vännen.

Finns det många bilder som du ville men inte kunde använda?

- Ja,, det gör det.. Det handlar ofta om vänner som inte vill synas i sammanhangen.

Vänner som använde droger men som slutat och inte vill förknippas med kulturen. Naturligtvis har jag frågat alla som är porträtterade och fått deras medgivande.

Tröttnade inte dina vänner på att du jämt och ständigt fotograferade dem?

- Nej, de vände sig. Eftersom bilderna inte var arrangerade behövde de inte tänka på något. Jag fotograferade dem när jag fick ett bra tillfälle. Det var knappast så att jag förföljde dem med kameran under flera års tid utan passade på i de mest avslappnade och privata tillfällena.

Hur mottogs boken av de mest konservativa i Storbritannien?

- Jag vet faktiskt inte och egentligen så bryr jag mig inte heller speciellt mycket. Men hittills har jag annars bara fått bra kritik vilket naturligtvis är väldigt roligt. Utställningen på Photographers Gallery här i London har även gått jättebra.

Till sist, vad betyder ordet privatliv för dig?

- Alla behöver och har rätt att vara för sig själva. Jag tycker inte att boken inkräktar på mina vänners privata svär. Den visar bara hur många unga lever i London. *Diary* handlar om livet och hur sårbara vi verkligen är. Något som jag insett under åren bilderna togs och inte minst efter min hjärnoperation.

JOHAN NYMAN